

РЕШЕНИЕ

№ 164

гр. ****, 11.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ****, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ****

при участието на секретаря ****
като разгледа докладваното от **** Административно наказателно дело № 20211420201106 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 – 63 от ЗАНН и е образувано по жалба от Т. В. Т. от гр. **** против наказателно постановление № 1690-ВР/21 от 05.07.2021г. на Началника на сектор ”БДС” при ОД на МВР - ****, с което на основание чл.84 ал.2 ЗБЛД /Закона за българските лични документи/ ѝ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 40,00 лв., за нарушение на чл.7 ал.1 от ЗБЛД.

В жалбата се твърди, че са допуснати съществени процесуални нарушения при съставяне на наказателното постановление. Поддържа се, че е налице несъответствие между нарушението, за което е издаден АУАН и нарушението, за което е санкциониран жалбоподателя. Твърди се, че в АУАН и в НП липсва конкретно описание на извършеното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Отделно от горните доводи се твърди, че деянието представлява „маловажен случай” по смисъла на чл.28 от ЗАНН.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв.К.Т., която поддържа жалбата. Претендира разноси.

Ответникът по жалбата, редовно призован, се представлява от началника сектор БДС - ****

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, намери за установено следното от фактическа страна:

Жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 ЗАНН и е процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана по същество.

На жалбоподателката Т.Т. е съставен акт за установяване на административно нарушение №1690-ВР/21 от 28.06.2021 г. от технолог-администратор в сектор БДС при ОД на МВР-**** в присъствието на свидетеля ****., за нарушение на чл.7 ал.1 от ЗБЛД, изразяващо се в това, че на 28.06.2021г. около 13:15 часа, в гр. ****, ул. „****” №10, при извършена проверка се установило, че лицето е законен представител на **** с ЕГН *****, която не е опазила от повреда паспорта й.

Актът за установяване на административно нарушение е връчен лично на Т..

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение е издадено наказателно постановление № 1690-ВР/21 от 05.07.2021г. на Началника на сектор ”БДС” при ОД на МВР - ****, с което на жалбоподателката на основание чл.84 ал.2 от ЗБЛД й е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 40,00 лв., за нарушение на чл.7 ал.1 от ЗБЛД. за това, че 28.06.2021г. около 13:15 часа, в гр. ****, ул. „****” №10 в сектор БДС при ОД на МВР-**** при извършена проверка се установило, че Т. В. Т. е законен представител на ****, която не е опазила от загуба паспорта й.

От показанията на разпитаните като свидетели по делото Т.В. -свидетел по установяване на нарушението и Г. Д. Н. актосъставител се установява, че на 28.06.2021 г. при връщане на паспорта на дъщерята на Т. В. Т., документът бил повреден, като повредата се изразявала в това, че видимо снимката била размазана, както и самите страници били прегънати.

Въз основа на горе установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

При ангажиране на административно наказателната отговорност на жалбоподателката са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до незаконосъобразност на издаденото срещу нея наказателно постановление. Преценката за законосъобразност на същото е процесуално задължение на съда в хода на проверката при обжалването му.

За да предизвика целените с издаването му правни последици, наказателното постановление, като писмено обективизирано волеизявление, следва да съдържа отнапред определен в закона минимален обем информация. Данните, фактите и обстоятелствата, които безусловно следва да има в обема на наказателното постановление, са посочени в чл. 57 от ЗАНН. Видно от доказателствата по делото е, че не е спазено изискването на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

Според АУАН жалбоподателката е извършила нарушение по чл.7, ал.1 от ЗБЛД, изразило се в следното: на 28.06.2021г. около 13:15 часа, в гр. ****, ул. „****” №10, при извършена проверка се установило, че на 28.06.2021г. около 13:15 часа, в гр. ****, ул. „****” №10 лицето е законен представител на **** с ЕГН *****, която не е

опазила от повреда паспорта ѝ.

В наказателното постановление на жалбоподателят обаче е вменено виновно нарушение по чл.7, ал.1 ЗБЛД, а именно, че 28.06.2021г. около 13:15 часа, в гр. ****, ул. „****” №10 в сектор БДС при ОД на МВР-**** при извършена проверка се установило, че Т. В. Т. е законен представител на ****, която **не е опазила от загуба** паспорта ѝ.

Безспорно е и в теорията и практиката, че АУАН е акта в административно-наказателното производство, аналогичен на обвинителния акт в наказателното производство, който определя предмета на вмененото нарушение и предмета на доказване в процеса. АУАН очертава нарушението, с неговите съставомерни признаци от обективна и субективна страна, срещу което нарушителят трябва да се брани. В този смисъл предявяването на АУАН на нарушителя за запознаване е аналога в административно-наказателното производство на привличането като обвиняем и предявяване на обвинението в наказателния процес. От този момент възниква правото на защита на обвиняемия и от този момент той може да използва всички средства- да прави възражения, да ангажира доказателства, за да обори повдигнатото му обвинение.

Недопустимо е обвинителните рамки, в които е изграден АУАН да се разширяват или изменят впоследствие с издаденото наказателно постановление.

Съгласно чл.7, ал.1 ЗБЛД, „гражданите, притежатели на български лични документи, са длъжни да ги пазят от повреждане, унищожаване или загубване”.

Видно е несъответствието между словесното описание на нарушението описано в АУАН и в НП. В АУАН е посочено, че лицето е законен представител на **** с ЕГН *****, която **не е опазила от повреда** паспорта ѝ, докато в НП е посочено, че лицето е законен представител на ****, която **не е опазила от загуба** паспорта ѝ.

Подобно несъответствие между АУАН и НП е недопустимо. Недопустимо е за първи път в наказателното постановление да се твърдят нови обстоятелства или да се дава правна квалификация извън тази посочена в АУАН, тъй като административно наказателното производство е строго формално и като не е бил запознат нарушителя с правната квалификация на извършеното от него още при съставянето на акта, се лишава от възможността да направи обосновани възражения, с което отново се нарушава правата му на защита. Различното словесно обозначение в АУАН и в НП води до неяснота на така формулираното правно основание за ангажиране на административно наказателната отговорност на жалбоподателя. Същото е ограничило правото на защита на наказаното лице, доколкото последното е било лишено от възможността да узнае за какво точно нарушение му се търси отговорност.

Както се посочи по-горе съгласно трайната съдебна практика е недопустимо с наказателното постановление на нарушителя да се предявява ново (от гледна точка на

посочените в АУАН фактически констатации и дадената им правна квалификация) административно наказателно обвинение. Допуснатото в случая процесуално нарушение е съществено и е абсолютно основание за отмяна на наказателното постановление, като незаконосъобразно. Поради гореизложеното не следва да се обсъждат въпросите относно извършването на административното нарушение, авторството и субективната страна. Тези въпроси следва да бъдат обсъждани само при законосъобразно протекъл процес на административно наказване.

Предвид изложените съображения, жалбата се явява основателна и следва да бъде уважена, а наказателното постановление – отменено.

Освен това така както е описано нарушението по чл.42 т.4 ЗАНН и чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН в наказателното постановление съдържа неяснота относно мястото на извършване на нарушението, както и липса описание на нарушението и на обстоятелствата, при които е извършено. Не е посочено и каква е дължимата грижа за опазване на личния документ, как е допуснато увреждането и в какво се изразява това увреждане. Липсват каквито и да било индивидуализиращи деянието на извършителя белези.

Тези обстоятелства обаче е следвало да бъдат посочени, както от актосъставителя в съставения от него акт, така и от наказващия орган в наказателното му постановление.

Предвид констатираните процесуални нарушения атакуваното НП следва да бъде отменено, като издадено в противоречие със закона.

По разноските:

Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 ЗАНН страните имат право на разноски. С оглед изхода на делото такива се дължат само на жалбоподателката. Последната е направила изрично искане за присъждане на разноски в размер на 300.00 лева, сторени за заплащане на адвокатско възнаграждение. По делото е доказано плащането на разноски от жалбоподателката в пълния претендиран размер, като в договора за правна защита и съдействие, приложен към жалбата, е удостоверено, че възнаграждението е заплатено в брой. Следователно претенцията е основателна в пълния си размер.

Разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 ЗАНН препраща към АПК. Съгласно чл. 143, ал. 1 АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или откаже да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал

отменения акт или отказ. Съгласно т. 6 от допълнителните разпоредби на АПК „поемане на разноски от административен орган“ означава поемане на разноските от юридическото лице, в структурата на което е административният орган. Следователно в случая разноските следва да бъдат възложени върху това юридическо лице, от което е част административнонаказващият орган, а това е ОД на МВР – ****.

Водим от всичко гореизложено и на основание чл.63, ал.1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 1690-ВР/21 от 05.07.2021г. на Началника на сектор ”БДС” при ОД на МВР - ****, с което на Т. В. Т. от гр. **** на основание чл.84 ал.2 ЗБЛД е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 40,00 лв., за нарушение на чл.7 ал.1 от ЗБЛД.

ОСЪЖДА ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ –**** да заплати на Т. В. Т. сумата от 300.00 (триста) лева, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – гр. **** в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – ****: _____